

Sygn. akt XI W 186/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Beata Jaworska

Bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2017 roku w W.

sprawy **M. T.**

syna Z. i R.

urodzonego (...) w W.

obwinionego o to, że:

1. do 10 lutego 2016 r. jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. kod pocztowy (...) przy ul. (...), wpisanej do rejestru KRS pod numerem (...), nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za styczeń 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenie społeczne – 713,35 zł

ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł

Fundusz Pracy – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793) w związku z art. 98 ust. 3 ustawy o s.u.s. (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

2. do 10 marca 2016 r. jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. kod pocztowy (...) przy ul. (...), wpisanej do rejestru KRS pod numerem (...), nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za luty 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenie społeczne – 713,35 zł

ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł

Fundusz Pracy – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793) w związku z art. 98 ust. 3 ustawy o s.u.s. (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

3. do 10 kwietnia 2016 r. jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. kod pocztowy (...) przy ul. (...), wpisanej do rejestru KRS pod numerem (...), nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za marzec 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenie społeczne – 713,35 zł

ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł

Fundusz Pracy – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793) w związku z art. 98 ust. 3 ustawy o s.u.s. (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

4. do 10 maja 2016 r. jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. kod pocztowy (...) przy ul. (...), wpisanej do rejestru KRS pod numerem (...), nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za kwiecień 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenie społeczne – 713,35 zł

ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł

Fundusz Pracy – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793) w związku z art. 98 ust. 3 ustawy o s.u.s. (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

5. do 10 czerwca 2016 r. jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. kod pocztowy (...) przy ul. (...), wpisanej do rejestru KRS pod numerem (...), nie dopełnił obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP, wykazanych w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwanej dalej ustawą o sus należnych za maj 2016 r. w przewidzianym przepisami terminie w następującej wysokości:

ubezpieczenie społeczne – 713,35 zł

ubezpieczenie zdrowotne – 288,95 zł

Fundusz Pracy – 59,61 zł

tj. o czyn z:

- art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793) w związku z art. 98 ust. 3 ustawy o s.u.s. (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

- art. 98 ust. 1 pkt 1a w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.),

I. obwinionego M. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, stanowiących wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz z art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 9 § 2 kw, art. 24 § 1 i 3 wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 186/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. jest (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. i jest uprawniony do reprezentowania Spółki. Obwiniony w okresie od lutego 2016 r. do czerwca 2016 r. nie dopełnił w przewidzianych przepisami terminach obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z dokumentów rozliczeniowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, iż obwiniony, jako płatnik składek, nie uregulował zobowiązań składkowych we wskazanej wysokości (łącznie) za następujące okresy:

- za styczeń 2016 r., w łącznej kwocie 1.061,91 zł (w terminie do dnia 10.02.2016 r.),
- za luty 2016 r., w łącznej kwocie 1.061,91 zł (w terminie do dnia 10.03.2016 r.),
- za marzec 2016 r., w łącznej kwocie 1.061,91 zł (w terminie do dnia 10.04.2016 r.),
- za kwiecień 2016 r., w łącznej kwocie 1.061,91 zł (w terminie do dnia 10.05.2016 r.),
- za maj 2016 r., w łącznej kwocie 1.061,91 zł (w terminie do dnia 10.06.2016 r.),

Łączna kwota nieuiszczona składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyniosła 5.309,55 złotych.

Obwiniony od 2014 r. cierpi na zespół bólowy biodra prawego, co przekłada się na jakości jego życia, codzienne funkcjonowanie i faktyczne możliwości prowadzenia działalności zawodowej.

Zaległe składki, których dotyczy wnioski o ukaranie, nie zostały wpłacone do dnia wydania wyroku.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo pisemnych wyjaśnień obwinionego (k. 55-62),
- notatki urzędowej (k. 1),
- wydruku stanu należności (k.12),
- formularza ZUS ZFA (k. 4-4v),
- deklaracji ZUS DRA (k.k. 5-9v),
- odpisu KRS (k. 14-16V),
- sprzeciwu od wyroku nakazowego (k.42-44);
- danych z KRK (k. 52),
- wyników badań (k. 63),
- wyników badań MR (k. 64),
- faktury (k. 65),
- kopii paragonów (k. 66, 67, 68-70),
- kopii faktur (k. 71-75),
- wydruku korespondencji e-mail (k. 77-85),
- kopii zeznania podatkowego (k. 86-87),
- wydruku stanu rachunku bankowego (k. 88).

Obwiniony w dniu 6 czerwca 2016 r. złożył w biurze podawczym tut. Sądu wnioski o prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność (k. 53-54). Obwiniony dołączył również pismo z wyjaśnieniami, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Obwiniony wskazał, iż od czerwca 2014 roku boryka się z poważnymi problemami zdrowotnymi, które mają wpływ na jego możliwości prowadzenia działalności zawodowej i przekładają

się na jego sytuację finansową, w tym opłacanie składek z tytułu ubezpieczeń społecznych. Obwiniony powoływał się również na to że w latach 1998 - 2002, kiedy jego pracodawca opłacał składki ubezpieczeniowe za obwinionego, nie korzystał on z publicznej opieki lekarskiej. Dlatego zdaniem obwinionego pieniądze wpłacone w tym okresie a niewykorzystane na leczenie obwinionego winny być wykorzystywane obecnie. Obwiniony domagała się umorzenie niniejszej sprawy, gdyż nie stać go na opłacenie niesprawiedliwie wysokich składek. W ocenie obwinionego niesprawiedliwe także jest pociąganie do odpowiedzialności osoby, które zarabiają niewystarczająco, aby wywiązywać się z zobowiązań wynikających ze społecznie niesprawiedliwych ustaw. Obwiniony powoływał się również na przepisy art. 32 Konstytucji RP i naruszenie praw obywatelskich. Osoby takie jak obwiniony nie mają wystarczających środków na opłacanie składek ubezpieczeniowych, gdyż w pierwszej kolejności płacą podatki, spłacają zobowiązania wobec banków, ponoszą opłaty konieczne do funkcjonowania działalności gospodarczej oraz zapewniają sobie i rodzinie podstawowy byt. W związku z tym osoby takie stoją w gorszej sytuacji w stosunku do osób, które stać na płacenie przedmiotowych składek, przez co nie doświadczają oni utrudnień związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zdaniem obwinionego przepisy dotyczące obowiązku opłacania składek, są wymuszeniem tożsamym z tzw. haraczem. Obwiniony wskazał, iż dokonując opłat wynikających z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej ustawa o sus), byłby narażony na ubóstwo, przez co mógłby być zmuszony do ogłoszenia upadłości konsumenckiej, co doprowadziłoby do upadłości firmy i jej likwidacji. Zdaniem obwinionego ww. ustawa o sus zmuszając obywatela do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne niezależnie od jego sytuacji majątkowej oraz dochodów firmy, ogranicza swobody obywatelskie i swobodne prowadzenie działalność i małych przedsiębiorstw, które według rynkowych danych w głównej mierze przyczyniają się do wzrostu PKB naszego kraju. Ustawa ta narusza więc interes publiczny, zniechęcając takie osoby, jak osoba obwinionego do prowadzenia działalności gospodarczej. Obwiniony wskazał, iż jego praca zawodowa, to praca w kulturze, wydawanie płyt, organizowanie koncertów, przez co jest to praca na rzecz państwa polskiego, a więc działalność w interesie publicznym. Jest to ponadto praca, podchodząca pod pewnego rodzaju prace sezonowe, gdyż są okresy, w których gra się koncerty i okresy, w których jest przerwa. W jednym miesiącu jest dochód, a w trzech kolejnych go nie ma.

Sąd, wobec nieobecności obwinionego, któremu prawidłowo doręczono wezwanie na rozprawę przeprowadził rozprawę zaocznie, zgodnie z treścią art. 71 § 4 kpw i wydał wyrok zaoczny.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd przyznał obwinionemu wiarę w zakresie jego trudnej sytuacji osobistej i zdrowotnej i problemów finansowych związanych z jego działalnością gospodarczą. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w złożonej przez obwinionego dokumentacji medycznej oraz zeznaniu podatkowym.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia obwinionego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie zasługują na wiarę. W ocenie Sądu, stanowią one jedynie przyjętą linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenia. Linia obrony obwinionego sprowadza się głównie do twierdzeń, iż egzekwowanie przedmiotowych składek powinno być uzależnione od dochodów firmy oraz jej wkładu w działalność tzw. „w interesie publicznym”. Takie samo traktowanie wszystkich przedsiębiorców, w zakresie ściągalności składek jest w ocenie obwinionego dyskryminujące dla mniejszych przedsiębiorstw, osiągających niewielkie dochody. W ocenie Sądu nie sposób zgodzić się z taką argumentacją. Należy podkreślić, iż każda osoba zakładająca działalność gospodarczą liczyć musi się z obowiązkami i obciążeniami związanymi z jej prowadzeniem. W sytuacji gdy przedsiębiorca z przyczyn od niego niezależnych, ma ograniczone możliwości prowadzenie działalności, może skorzystać z przewidzianych prawem instrumentów jak np. zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej i nieopłacania składek w tym czasie. Podkreślić należy, iż obwiniony miała możliwość wystąpić do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie należności na raty, bądź też umorzenie (w części lub w całości) wymaganych składek, czego nie uczynił.

Wobec niepodważania przez żadną ze stron postępowania dowodów

z dokumentów przeprowadzonych na rozprawie, tj.: notatki urzędowej (k. 1), wydruku stanu należności (k.12), formularza ZUS ZFA (k. 4-4v), deklaracji ZUS DRA (k.k. 5-9v), odpisu KRS (k. 14-16V), sprzeciwu od wyroku nakazowego (k.42-44); danych z KRK (k. 52), wyników badań (k. 63), wyników badań MR (k. 64), faktury (k. 65), kopii paragonów (k. 66, 67, 68-70), kopii faktur (k. 71-75), wydruku korespondencji e-mail (k. 77-85), kopii zeznania podatkowego (k. 86-87), wydruku stanu rachunku bankowego (k. 88). Sąd nie kwestionując ich prawdziwości i autentyczności uznał je w całości za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, popełnia ten, kto jako płatnik składek, albo osoba zobowiązana do działania w imieniu płatnika, nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie. Wykroczenie to zagrożone jest karą grzywny do 5.000 złotych. Z kolei zgodnie z art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne, w tym także art. 98 tej ustawy. Przedmiotem ochrony na gruncie tegoż przepisu jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji ubezpieczeń społecznych. Wykroczenie z art. 98 ma charakter indywidualny, jego sprawcą może być tylko płatnik, lub osoba działająca w jego imieniu.

Obwinionemu zarzucono też popełnienie wykroczeń, których znamiona opisane zostały w art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zgodnie ze wspomnianym przepisem kto nie odprowadza w terminie składek na ubezpieczenie zdrowotne podlega karze grzywny. Na mocy art. 194 tejże ustawy odpowiedzialności przewidzianej w art. 193 podlega także ten, kto dopuszcza się czynów określonych w tych przepisach, działając w imieniu osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Przedmiotem ochrony na gruncie tego przepisu jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji ubezpieczenia zdrowotnego.

Dla bytu wszystkich wyżej opisanych wykroczeń istotne znaczenie ma fakt, że dane składki nie zostały opłacone w terminie, co stanowi jedno ze znamion opisywanych wykroczeń.

Nie ulega wątpliwości, że obwiniony M. T., jako (...) SPÓŁKA JAWNA, był płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W myśl art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy a dnia 13 października 2013 roku o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik zobowiązany jest do przekazywania do ZUS-u deklaracji rozliczeniowych oraz do obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonego, rozliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy do 10 dnia następnego miesiąca. Z kolei art. 87 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi, że osoby i jednostki organizacyjne są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli do tych osób i jednostek nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym - w terminie do 15 dnia następnego miesiąca.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że M. T. odpowiada za zaniechania w terminowym regulowaniu zobowiązań jako (...) SPÓŁKA JAWNA, na rzecz ZUS.

W tym miejscu podkreślić należy, że co do zasady każde wykroczenie (inaczej, niż przestępstwo) można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne (art. 5 kw). Z kolei z art. 6 § 1 kw wynika, że wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny). § 2 tego przepisu stanowi natomiast, że wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał (niedbalstwo) albo

mógł przewidzieć (lekkomyślność). Przepis art. 48 kw nakazuje stosować powyższe przepisy (zawarte w części ogólnej kodeksu wykroczeń) także do wykroczeń przewidzianych w innych ustawach, jeżeli ustawy tych ustaw nie zawierają przepisów odmiennych.

Zarówno w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, jak i w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych brak jest przepisów wyłączających stosowanie części ogólnej kodeksu wykroczeń, a zatem należy uznać, że wykroczenia, zarzucane obwinionemu mogły zostać popełnione zarówno z winy umyślnej (w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym, jak i nieumyślnie (w formie niedbalstwa lub lekkomyślności).

Obwiniony jest osobą pełnoletnią i nie zachodziły wątpliwości odnośnie jego poczytalności. W świetle zebranego materiału dowodowego jego wina – umyślna, w zamiarze ewentualnym, nie budzi żadnych wątpliwości. Ustawodawca, czuwając nad prawidłowym funkcjonowaniem instytucji ubezpieczeń społecznych oraz zdrowotnych postawił akcent na termin, w którym składki powinny być uiszczone. Sąd, uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie miał wątpliwości, iż w miesiącach: luty, marzec, kwiecień, maj oraz czerwiec 2016 roku M. T. – jako (...) SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w W. nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP w ustawowych terminach.

Obwiniony, jako wspólnik spółki jawnej ponosi odpowiedzialność za zobowiązania Spółki bez ograniczenia, całym swoim majątkiem (teraźniejszym oraz przyszłym) – jest to odpowiedzialność osobista i nieograniczona. W konsekwencji powyższego należy przyjąć, iż nawet brak wystarczających środków na rachunku Spółki nie zwalniałby obwinionego z obowiązku poszukiwania innych źródeł, z których mogłaby uzyskać środki na zapłatę w/w składek, w szczególności gdy źródłem takim bez wątplenia jest jego majątek osobisty. Dodać tutaj trzeba, iż z zeznania podatkowego obwinionego za 2016 r. (k. 86-87) wynika, iż w 2016 r. obwiniony osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości pozwalającej na zaspokojenie wierzytelności z tytułu nieopłaconych składek ubezpieczeniowych

Okoliczności związane z problemami zdrowotnymi obwinionego w okresie objętym zarzutami obwinionego zostały uwzględnione przez Sąd przy ustaleniu stopnia winy oraz przy określeniu wymiaru kary.

Sąd uznając obwinionego M. T. za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów, na podstawie art. 193 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym w związku z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 wymierzył mu łączną karę grzywny w wysokości 600 złotych. Ze względu na to, że w niniejszej sprawie Sąd orzekł o ukaraniu za więcej niż jedno wykroczenie przypisane obwinionemu, to wymierzył mu łącznie powyższą karę, określoną w granicach zagrożenia przewidzianego w przepisie art. 193 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym, określającej surowszą karę, niż ta przewidziana w przepisie art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy o sus, o czym mowa w art. 9 § 2 kw. Wymierzając obwinionemu taką właśnie karę, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru – zarówno ogólnymi jak i szczególnymi, określonymi odpowiednio w art. 33 § 1 i 2 kw. Sąd jako okoliczność łagodzącą uwzględnił ustalony w toku postępowania fakt problemów zdrowotnych obwinionego, co przekładało się na jego możliwości zarobkowania. Powyższe fakty zasługiwały na uwzględnienie, zgodnie z treścią art. 33 § 3 pkt 3 kw. Przy tej okazji Sąd jeszcze raz podkreśla, iż ustalona powyżej okoliczność mogła być uwzględniona tylko w zakresie zagadnienia dyrektyw wymiaru kary i jedynie w tej materii wyrzucić skutki z korzyścią dla obwinionego. Okoliczności związane ze stanem zdrowia obwinionego nie mogły wpłynąć na ustalenia co do realizacji znamion przypisanych mu wykroczeń, ale przełożyły się na wymiar kary.

Wymierzona łączna kara grzywny w wysokości 600 złotych jest, zdaniem Sądu, zgodna z ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi we wspomnianym wcześniej przepisie art. 33 § 1 i 2 kw. Czyny przypisane obwinionemu były społecznie szkodliwe, a to głównie ze względu na rodzaj naruszonych nimi dóbr, w postaci ochrony powszechnych systemów: ubezpieczeń społecznych oraz opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. W ocenie Sądu, orzeczona kara łączna w swojej dolegliwości nie przekracza również stopnia winy obwinionego (wykroczenia zostały popełnione umyślnie w zamiarze ewentualnym – art. 5 kw w zw. z art. 6 § 1 kw). Przy wymierzeniu obwinionemu takiej właśnie łącznej kary grzywny, Sąd uwzględnił też właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy wykroczeń.

Finalnie, orzeczona wobec obwinionego kara spełnia, w przekonaniu Sądu, swoje cele zarówno w zakresie prewencji generalnej, jak i również indywidualnej.

Na podstawie przepisów art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę od kary w wysokości 60 złotych, ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269).